

[Bente Juncker]

før forliget. Det skal hr. Grove ikke høre et ondt ord om. Men hvorfor skyde på skatteministeren? Det har jeg slet ikke forstået, for det er skatteministeren, der skal ud at finde pengene. Hvad nu hvis hr. Grove havde skudt på sine egne regeringskolleger? Det er trods alt dér, man har den største indflydelse.

Jeg er noget forundret over, men jeg er da meget glad for, at selv efter forliget har fru Pernille Sams i dag til Herning Dagblad udtalt, at hun er enig i, at den borgerlige regering har foretaget en massakre mod boligejerne siden 1981. Jeg står med en telexmeddelelse, en pressemeddelelse, og fru Pernille Sams er enig i de syv punkter, som en ejendomsmægler ridser op, for at det skal gå godt på boligmarkedet. Der står ikke noget om den lille dagsorden, hvor der står, hvad der står. Det vil jeg gerne sige.

Det, der står i de syv punkter, er standardfradraget; det er CD's gamle forslag. Der står noget om lejeværdien; den fjernes omgående. Det er meget mere vidtgående end det, CD foreslog. Vi foreslog, at de, der var ældre, kunne få afskaffet lejeværdien, at man nedtrappede lejeværdien i forbindelse med, at man aftrappede gælden i huset.

Så er der et andet punkt, fradrag for ejendomsskatter, og så skal vi også have fradrag for alle de miljøafgifter, der er listet ind ad bagdøren. CD kan tilslutte sig det. Desuden står der noget om ejerskiftelån, om omprioritering og om reduktion eller fjernelse af stempelafgifterne.

CD kan tilslutte sig det, ledende konservative folketingsmedlemmer siger her. Og der er ingen sure miner, fordi det ikke bliver til noget i dag. Men jeg synes nok, at man kunne have været en lille smule oppe på mærkerne i sin egen folketingsgruppe, når regeringen kommer med dette pauvre resultat, bl.a. vedrørende tvangsauktionerne, for det går egentlig kun ud på at rette fadæsen fra december op.

Det, der er vigtigt for CD, det er, at vi nu får tryghed på ejerboligmarkedet. Ja, der skulle være tryghed, har vi hørt fra de regeringsordførere, der har været oppe at tale. Der er tryghed i den dagsorden, hvor der står, hvad der står! Det er trygheden!

Centrum-Demokraterne ønskede en anden tryghed. Vi ønskede nemlig, at vi kunne slå fast her i dag, ikke at vi skulle fjerne lejeværdien i

morgen, ikke at vi skulle ændre på vedligeholdelsesfradrag eller noget andet i morgen. Nej, det eneste, vi ønskede at give et signal om, var, at rentefradragsretten, som er så vigtig for husejerne, blev bevaret, således at de, der køber hus, de, der sidder i hus, og de, der tænker på at købe hus om et år eller to, kan blive i deres egen bolig, den bolig, de holder af, den bolig, deres børn vokser op i, at de eventuelt kan blive ældre i den bolig, hvis de ikke skal have en ny, fordi den gamle er blevet for stor.

Men det er altså ikke det, man havde tænkt sig fra regeringspartiernes side. Nej, man har tænkt, at man skal have denne lille klamamse, som ingen rigtig kan fortolke.

Jeg har ikke mere taletid.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg forstår, at der var to talere, der skulle dele taletiden, men der er ikke meget tilbage til den anden, vil jeg gerne sige.

Mimi Jakobsen (CD):

Der er to aspekter, som jeg gerne vil føre ind i og styrke lidt i debatten.

Det ene er statsministerens bemærkninger – som jo er helt korrekte – om, at det er lykkedes at styrke opsparingen. Det er vi da alle sammen godt tilfredse med, det er klart. Hr. Jørgen Estrup omtalte det som en succeshistorie, og det vil jeg godt give hr. Jørgen Estrup ret i.

En af de tiltalende tanker eller hele grundlaget for skattereformen var jo, at man skulle gøre os alle sammen opmærksom på, at nu var det altså ikke smart at stifte mere gæld. Nu gjaldt det om at fremme opsparingen og få den gæld bragt ned, og det synes vi er et helt rigtigt grundsynspunkt. Jeg tror egentlig også, at de fleste af os er tilfredse med den løsning. Vi har jo i årevis haft et skattesystem, som gjorde, at man var tumpet, hvis man ikke stiftede gæld.

Men det ligger egentlig dybt i alle, at de godt kan lide at bringe deres gæld ned. De kan godt lide at være mindre afhængige af dem, de skylder penge, og måned for måned og termin for termin bringe deres afdrag også på deres hus ned og dermed gælden på det.

Men det, der så er problemet, hr. statsminister, er, at de mennesker, der nu måned for måned og termin for termin har nedbragt gælden i deres hus, i løbet af ganske få år oplever, at ejendomsprisen er faldet så drastisk, at hele